

Programarea calculatoarelor

Limbajul C

CURS 12

Funcții recursive

Ce este recursivitatea ?

- Un obiect sau un fenomen se definește în mod **recursiv** dacă în definiția sa există o **referire la el însuși**.
- Recursivitatea este folosită cu multă eficiență în matematică. Exemple de definiții matematice recursive:
 1. definiția numerelor naturale:
 $0 \in \mathbb{N}$
dacă $i \in \mathbb{N}$, atunci succesorul lui $i \in \mathbb{N}$
 2. definiția funcției factorial
 $\text{fact} : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$
 $\text{fact}(n) = 1$, dacă $n=0$
 $= n * \text{fact}(n-1)$, dacă $n>0$
 3. definiția funcției Fibonacci
 $\text{fib} : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$
 $\text{fib}(n) = 1$, dacă $n=0$ sau $n=1$
 $= \text{fib}(n-2) + \text{fib}(n-1)$, dacă $n>1$

Recursivitate

- Utilitatea practică a recursivității: posibilitatea de a defini un **set infinit de obiecte printr-o singură relație sau printr-un set finit de relații**.
- Recursivitatea s-a impus în programare odată cu apariția unor limbaje de nivel înalt, ce permit scrierea de module ce se autoapelează
 - PASCAL, LISP, ADA, ALGOL, C - limbaje recursive
 - FORTRAN, BASIC, COBOL - limbaje nerecursive
- Un program recursiv poate fi exprimat: $P=M(S_i,P)$, unde M este mulțimea ce conține instrucțiunile S_i și pe P însuși.

Recursivitate versus iterativitate

■ Iterația

- execuția repetată a unei porțiuni de program, până la îndeplinirea unei condiții (while, do-while , for din C).

■ Recursivitatea

- execuția repetată a unui modul
- în cursul execuției lui se verifică o condiție
- nesatisfacerea condiției implică reluarea execuției modulului de la început, fără ca execuția curentă să se fi terminat
- în momentul satisfacerii condiției se revine în ordine inversă în lanțul de apeluri, reluându-se și încheindu-se apelurile suspendate.

Funcții recursive în C

- Exprimarea recursivității în C : O funcție recursivă este o funcție care se apelează pe ea însăși.
- Recursivitatea poate fi:
 - directă - o funcție P conține o referință la ea însăși
 - indirectă - o funcție P conține o referință la o funcție Q ce include o referință la P.
- Se pot deosebi două feluri de funcții recursive directe:
 - Funcții cu un singur apel recursiv, ca ultimă instrucțiune
 - se pot rescrie ușor sub formă nerecursivă (iterativă).
 - Funcții cu unul sau mai multe apeluri recursive
 - forma lor iterativă trebuie să folosească o stivă pentru memorarea unor rezultate intermediare.

Exemplu

```
#include<stdio.h>
```

```
//Funcția recursivă de calcul a factorialului:
```

```
int fact (int n) {  
    if (n==1 || n==0 ) return 1;  
    return n*fact(n-1); //apel recursiv  
}
```

```
//Varianta nerecursivă, iterativă
```

```
int fact_it (int n) {  
    int i, f;  
    for( i=f=1; i<=n; i++ )  
        f *= i;  
    return f;  
}
```

Exemplu - continuare

```
int main(){
    int n;
    scanf("%d",&n);
    for( int i=1; i<=n; i++ )
        printf("%d %d %d\n",i, fact(i),fact_it(i));
    fflush(stdin);
    getchar();
    return 0;
}
```

- Observație: tipul funcției factorial trebuie să devină long pentru $n \geq 16!$

Exemplu de funcție recursivă de tip *void*

```
#include<stdio.h>
void binar (int n) { // afiseaza n în baza 2
    if (n>0) {
        binar (n/2); // scrie echiv. binar al lui n/2
        printf ("%d",n%2); // și restul impartirii lui n la 2
    }
}
int main(){
    int n;
    scanf ("%d",&n);
    printf ("%d = ", n);
    if (n) binar(n);
    else printf("0");
    fflush (stdin);
    getchar ();
    return 0;
}
```


Verificarea și simularea programelor recursive

- Printr-o demonstrație formală sau testând toate cazurile posibile.
- Se verifică întâi dacă toate cazurile particulare (ce se execută când se îndeplinește condiția de terminare a apelului recursiv) funcționează corect.
- Se face apoi o verificare formală a funcției recursive, pentru restul cazurilor, presupunând că toate componentele din codul funcției funcționează corect.
- Verificare inductivă
 - avantaj al programelor recursive, ce permite demonstrarea corectitudinii lor simplu și clar.
- Exemplu: factorial
 - Demonstrarea corectitudinii cuprinde doi pași:
 - pentru $n=1$ valoarea 1 ce se atribuie factorialului este corectă
 - pentru $n>1$, presupunând corectă valoarea calculată pentru predecesorul lui n de către $\text{fact}(n-1)$, prin înmulțirea acesteia cu n se obține valoarea corectă a factorialului lui n .

Observații

- Orice funcție recursivă trebuie să conțină (cel puțin) o instrucțiune *if* (de obicei chiar la început), prin care se verifică dacă (mai) este necesar un apel recursiv sau se iese din funcție!
- Absența instrucțiunii *if* conduce la o recursivitate infinită (la un ciclu fără condiție de terminare)!
- Pentru funcțiile de tip diferit de *void* apelul recursiv se face printr-o instrucțiune *return*, prin care fiecare apel preia rezultatul apelului anterior!
- Funcțiile recursive nu conțin în general cicluri explicite (cu unele excepții), iar repetarea operațiilor este obținută prin apelul recursiv!

Observație

- Apelul recursiv al unei funcții trebuie să fie condiționat de o decizie care să împiedice apelul în cascadă (la infinit); aceasta ar duce la o eroare de program - depășirea stivei.

- funcție recursiva:

```
void p( ){  
    p(); //apel infinit  
}
```

- apelul este de obicei condiționat astfel:

```
void p( ){  
    if (condiție) p(); // apel finit condiționat  
}
```

Realizarea recursivității în C

- La fiecare apel al funcției sunt puse într-o stivă (gestionată de compilator)
 - adresa de revenire
 - variabilele locale
 - argumentele formale
 - acestea fiind referite și asupra lor făcându-se modificările în timpul execuției curente a funcției
- La ieșirea din funcție (prin *return*) se scot din stivă toate datele puse la intrarea în funcție (se "descarcă" stiva)
 - modificările operate asupra parametrilor-valoare nu afectează parametrii efectivi de apel corespunzători

Observații

- Pe parcursul unui apel, sunt accesibile doar variabilele locale și parametrii pentru apelul respectiv, nu și cele pentru apelurile anterioare, chiar dacă acestea poartă același nume.
- Atenție! Pentru fiecare apel recursiv al unei funcții se crează copii locale ale parametrilor valoare și ale variabilelor locale, ceea ce poate duce la risipă de memorie!

Ce este mai indicat de utilizat: recursivitatea sau iterația?

- Algoritmii recursivi sunt potriviți pentru
 - probleme care utilizează formule recursive
 - pentru prelucrarea structurilor de date definite recursiv (liste, arbori)
 - mai eleganți și mai simpli de înțeles și verificat
 - uneori mai greu de dedus relația de recurență
- Iterația este preferată (uneori) din cauza
 - vitezei mai mari de execuție
 - memoriei mai reduse
- Exemplu
 - varianta recursivă a funcției Fibonacci duce la 15 apeluri pentru $n=5$
 - varianta iterativă este mult mai performantă

Exemplu: Fibonacci

```
// fib(n) = 1, dacă n=0 sau n=1  
// fib(n) = fib(n-2) + fib(n-1), dacă n>1
```

```
#include<stdio.h>
```

```
int fibo_it (int n){  
    int f1=1,f2=1,fn=1, i;  
    if (n==0 || n==1) return 1;  
    for (i=2; i<=n; i++) {  
        fn=f1+f2;  
        f2=f1;  
        f1=fn;  
    }  
    return fn;  
}
```

Exemplu: Fibonacci

```
int fibo (int n) {  
    if ( n==0 || n==1 ) return 1;  
    return fibo (n-2) + fibo (n-1);  
}
```

```
int main (){  
    int n;  
    scanf ("%d", &n);  
    printf ("%d %d", fibo(n), fibo_it(n));  
    fflush (stdin);  
    getchar ();  
    return 0;  
}
```


Tehnica eliminării recursivității

- Orice program recursiv poate fi transformat în unul iterativ, dar algoritmul său poate deveni mai complicat și mai greu de înțeles.
- De multe ori, soluția unei probleme poate fi elaborată mult mai ușor, mai clar și mai simplu de verificat, printr-un algoritm recursiv.
- pentru implementare, poate fi necesară transformarea algoritmului recursiv în unul nerecursiv, în situațiile:
 - soluția problemei trebuie scrisă într-un limbaj nerecursiv; un caz particular sunt compilatoarele ce "traduc" un program recursiv dintr-un limbaj de nivel înalt în cod mașină (nerecursiv)
 - varianta recursivă ar duce la o viteză de execuție și spațiu de memorie prea mari, transformarea în una nerecursivă eliminând dezavantajele.
- În scrierea unei variante nerecursive, trebuie parcurși toți pașii implicați în varianta recursivă, prin tehnici nerecursive.

Eliminare recursivitate pentru funcții cu un singur apel recursiv, ca ultimă instrucțiune

- Înlocuind instrucțiunea *if* cu o instrucțiune repetitivă (*while*, *for*, *do*)

- Recursiv:

```
double putere(double x, int n) {  
    if (n==0) return 1;  
    return n*putere(x, n-1);           //  $x^n = x * x^{(n-1)}$   
}
```

- Iterativ:

```
double putere(double x, int n) {  
    double p=1;  
    if (n==0) return 1;  
    while (n) {  
        p=p*x;  
        n--;  
    }  
    return p;  
}
```

Eliminare recursivitate, caz general

- Recursivitatea implică folosirea a cel puțin unei stive. La fiecare apel recursiv sunt depuse în stivă date care sunt extrase la revenirea din acel apel.
- Funcțiile recursive cu mai multe apeluri sau cu un apel care nu este ultima instrucțiune pot fi rescrise iterativ numai prin folosirea unei stive.
 - Datele pentru un apel se organizează într-o structură
 - Apel: introducerea în stivă a unei structuri
 - Revenirea din funcție: extragerea structurii din stivă
- Stiva: Last în First Out
 - Implementare utilizând un vector
 - Adăugare și extragere de la sfârșit vector
- Această stivă poate fi un simplu vector local funcției

Exemplu: afișare în binar

```
void binar ( int n) {
    int c[32], i;          // c este stiva de cifre
    // pune resturi în stiva c
    i=0;
    while ( n>0) {
        c[i++]=n%2;
        n=n/2;
    }
    // descarca stiva: scrie vector în ordine inversa
    while (i>0)
        printf ("%d",c[--i]);
}
```

Exemplu

- Program care citește caracterele tastate până la un blank, tipărindu-le apoi în ordine inversă.

- Varianta recursiva:

```
void invers_car(void){
    char car;
    if ( (car=getche()) != ' ' ) invers_car();
    putchar(car);
}
```

- Varianta nerecursiva

```
void invers_car(void){
    char car;
    //initializeaza stiva
    while( (car=getche()) != ' ' )    push(car);
    while (!stiva_goala() ) {
        pop (car);
        putchar (car);
    }
}
```

Algoritmi de traversare și inversare a unei structuri

- Traversarea / inversarea unei structuri înseamnă efectuarea unor operații oarecare asupra tuturor elementelor unei structuri în ordine directă / inversă
- Mai uzuale sunt variantele iterative, caz în care inversarea echivalează cu două traversări directe (o salvare în stivă urmată de parcurgerea stivei)
- Variantele recursive sunt mai elegante și mai concise.
- Se pot aplica structurilor de tip tablou, lista, fișier și pot fi o soluție pentru diverse probleme (transformarea unui întreg dintr-o baza în alta, etc).

Formă generală

- Parcurgere directă:

- apelul inițial al funcției se face cu primul element al structurii

```
void traversare ( tip_element element ) {  
    prelucrare ( element );  
    if ( element != ultimul_din_structura )  
        traversare ( element_urmator );  
}
```

- Parcurgere inversă:

- apelul inițial al funcției se face cu primul element al structurii

```
void inversare ( tip_element element ) {  
    if ( element != ultimul_din_structura )  
        traversare ( element_urmator );  
    prelucrare ( element );  
}
```

Exemplu

- Funcție recursivă ce determină elementul maxim dintr-un vector

```
// maxim dintre doua valori
```

```
double max2 (double a, double b) {  
    return a > b ? a:b;  
}
```

```
// maxim dintr-un vector
```

```
double maxim (double a[ ], int n) {  
    if (n==1)  
        return a[0];  
    else  
        return max2 (maxim (a,n-1), a[n-1]);  
}
```


Algoritmi care implementeaza definiții recursive

- O definiție recursivă e cea în care un obiect se definește prin el însuși.
- Definiția conține:
 - o condiție de terminare, indicând modul de părăsire a definiției
 - o parte ce precizează definirea recursivă propriu-zisă
- Exemple:
 - algoritmul lui Euclid de aflare a c.m.m.d.c.,
 - calcul combinări
 - ridicarea la o putere întreagă prin înmulțiri repetate
 - definirea recursivă a unei expresii aritmetice
 - calculul valorii unui polinom

Exemple

- Algoritmul lui Euclid:
 - condiția de terminare: $a \% b == 0$
 - relația de recurență:
$$\text{cmmdc}(a,b) = \text{cmmdc}(b,a \% b)$$

```
int cmmdc (int a, int b) {  
    if ( a%b == 0 ) return b;  
    return cmmdc(b, a%b);  
}
```

Algoritmi de divizare - "divide and conquer"

- Constă în:
 - descompunerea unei probleme complexe în mai multe subprobleme
 - subprobleme a căror rezolvare e mai simplă
 - din soluțiile subproblemelor se poate determina soluția problemei inițiale
- Exemple:
 - determinarea minimului și maximului valorilor elementelor unui tablou
 - căutarea binară
 - sortare Quicksort
 - turnurile din Hanoi

Algoritm de divizare general

```
void rezolva (problema x) {  
    if (x e divizibil în subprobleme) {  
        //divide pe x în parti x1,...,xk  
        rezolva(x1);  
        //...  
        rezolva(xk);  
        //combina solutiile partiale într-o solutie  
    }  
    else  
        //rezolva pe x direct  
}
```

Funcție recursivă de căutare binară într-un vector ordonat

- reduce succesiv porțiunea din vector în care se caută, porțiune definită prin doi indici întregi

```
//caută b între a[i] și a[j]
int cautb (int b, int a[], int i, int j) {
    int m;                // indice median între i și j
    if ( i > j)           // dacă indice inferior mai mare ca indice superior
        return -1;      // atunci b negasit în a
    m=(i+j)/2;           // m = indice între i și j (la mijloc)
    if (a[m]==b)         return m;
    if (b < a[m])        // dacă b în prima jumătate
        return cautb (b,a,i,m-1); // atunci se caută între a[i] și a[m-1]
    else                 // dacă b în a doua jumătate
        return cautb (b,a,m+1,j); // atunci se caută între a[m+1] și a[j]
}
```

Observație

- Varianta recursivă a unor funcții poate necesita un parametru în plus față de varianta nerecursivă pentru aceeași funcție, dar diferența se poate elimina printr-o altă funcție:

```
// funcție auxiliara cu mai putine argumente
int caut (int b, int a[], int n) {
    // n este dimensiunea vectorului a
    return cautb (b,a,0,n-1);
}
```

Recursivitate mutuală sau indirectă

- Între două sau mai multe funcții f_1 și f_2 , de forma $f_1 \rightarrow f_2 \rightarrow f_1 \rightarrow f_2 \rightarrow \dots$
- Trebuie declarate funcțiile apelate, deoarece nu se pot evita declarațiile prin ordinea în care sunt definite funcțiile.
- Exemplu:

```
void f1 ( ) {  
    void f2 ( ); // funcție apelata de f1  
    ...  
    f2( );      // apel f2  
}  
void f2 ( ) {  
    void f1 ( ); // funcție apelata de f2  
    ...  
    f1( );      // apel f1  
}
```

Recursivitate mutuală sau indirectă

- Altă variantă de scriere:

```
// declaratii funcții
```

```
void f1 ( );
```

```
void f2 ( );
```

```
// definiții funcții
```

```
void f1 ( ) {
```

```
    ...
```

```
    f2( );    // apel f2
```

```
}
```

```
void f2 ( ) {
```

```
    ...
```

```
    f1( );    // apel f1
```

```
}
```


Exerciții

- Să se scrie câte o funcție recursivă pentru:
 - a) transformarea unui întreg din baza 10 în altă bază b dată
 - b) tipărirea elementelor unui tablou în ordine inversă
 - c) copierea în ordine inversă a liniilor dintr-un fișier text în altul
 - d) calculul valorii unui polinom cu coeficienți întregi pentru o valoare x .